

УГОДА

між Україною і Федеративною Республікою Німеччина про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на дохід і майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 03.07.95 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 22.11.95 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 04.10.96 р.

Україна і Федеративна Республіка Німеччина,

бажаючи активізувати свої взаємні економічні стосунки шляхом скасування податкових перешкод,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода застосовується до податків на дохід і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави, Землі - у випадку Федеративної Республіки Німеччина - або її політикоадміністративного підрозділу або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на дохід і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та сукупного майна або з елементів доходу або майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, сплачуваних підприємством.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) в Україні:

податок на прибуток підприємств,

прибутковий податок з громадян,

податок на майно підприємств і

податок на нерухоме майно громадян

(надалі - "Український податок");

б) у Федеративній Республіці Німеччина:

прибутковий податок,

корпоративний податок,

податок на майно і

промисловий податок

(надалі - "Німецький податок").

4. Угода застосовується також до всіх ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Угоди, в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав будуть у разі необхідності повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

a) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Федеративну Республіку Німеччина і територію, на якій діє податкове законодавство даної Договірної Держави, а також континентальний шельф і її виключну морську економічну зону доти, доки дана Держава здійснює там у відповідності до міжнародного права свої суверенні права та владні повноваження на розвідку континентального шельфу і розробку його природних ресурсів;

b) термін "особа" означає будь-яку фізичну особу і компанію;

c) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку іншу організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

d) термін "нерухоме майно" повинен мати значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському та лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних ресурсів, джерел та інших природних копалин; морські та повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно;

e) терміни "підприємство однієї Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом однієї Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

f) термін "національна особа" означає:

(aa) стосовно України:

(i) фізичні особи, які мають громадянство України;

(ii) усі юридичні особи, товариства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

(bb) стосовно Федеративної Республіки Німеччина будь-якого німця в межах значення статті 116 пункт 1 Основного Закону Федеративної Республіки Німеччина і будь-яку юридичну особу,

товариство і асоціацію, що одержали свій статус як такий за чинним законодавством Федеративної Республіки Німеччина;

g) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством, фактичний керівний орган якого розташований в одній Договірній Державі, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

h) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника, а стосовно Федеративної Республіки Німеччина - Федеральне Міністерство Фінансів.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, буде мати те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Угода, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 Резиденція

1. При застосуванні цієї Угоди термін "резидент однієї Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу або іншого аналогічного критерію. Цей термін разом з тим не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел у цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 компанія є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважається резидентом тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце розвідки або видобутку природних копалин.

3. Будівельний майданчик або монтажний чи складальний об'єкт є постійними представництвами лише в тому разі, якщо вони існують більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або поставки;

c) утримання запасів товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, або утримує запаси товарів та виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярна поставка цих товарів і виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через

постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної комерційної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке міститься в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

3. Положення пунктів 1 і 2 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційної діяльності у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватися в другій Державі, але тільки у тій частині, що відноситься до цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей такого постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, незалежно від того, понесені ці витрати в Державі, де розташоване постійне представництво, чи в будь-якому іншому місці.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньо і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки підприємства від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях оподатковуються лише в тій Договірній Державі, де розміщений фактичний керівний орган підприємства.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден;

і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

якщо таке здавання в оренду або використання, утримання або оренда є побічними стосовно експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо фактичний керівний орган морської судноплавної компанії розміщений на борту морського судна, тоді вважається, що він розміщений у тій Договірній Державі, де міститься порт приписки морського судна, а при відсутності такого порту - в тій Договірній Державі, резидентом якої є власник морського судна.

4. Положення пункту 1 застосовуються також до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними

підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом однієї Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

a) 5 процентів валової суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 20 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

b) 10 процентів валової суми дивідендів в усіх інших випадках.

Цей пункт не торкається оподаткування компанії щодо прибутку, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає:

a) дивіденди від акцій, включаючи доход від акцій, від користування акціями або користування правами, акцій гірничодобувної промисловості, акцій засновників чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, і

b) інший доход, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доход від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток, і, для цілей оподаткування в Федеративній Республіці Німеччина, доход, одержуваний негласним компаньйоном від такої участі і розподілу по сертифікатах інвестиційного фонду або інвестиційного трасту.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і не може оподатковувати нерозподілений прибуток компанії податком на нерозподілений прибуток, навіть якщо сплачені дивіденди або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються в цій другій Державі.

Стаття 11 Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись тільки у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

a) 2 проценти від валової суми процентів, що сплачуються

aa) у зв'язку з продажем у кредит будь-якого промислового, комерційного або наукового обладнання,

bb) у зв'язку з продажем або наданням у кредит будь-яких виробів чи послуг одним підприємством другому підприємству, або

cc) за позиками будь-якого виду, що надаються банком або другою фінансовою установою;

b) 5 процентів від валової суми процентів в усіх інших випадках.

3. Незважаючи на положення пункту 2,

a) проценти, що виникають в Україні і сплачуються як відшкодування за позиками, що гарантовані Hermes-Deckung або сплачуються Уряду Федеративної Республіки Німеччина, Deutsche-Bundesbank, Kreditanstalt fur Wiederaufbau або Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft, підлягають звільненню від українського податку;

b) проценти, що виникають у Федеративній Республіці Німеччина і сплачуються Уряду або Центральному банку України, підлягають звільненню від німецького податку.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафи за прострочені платежі не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів з 1 по 3 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником, є сама Держава, Земля - у випадку Федеративної Республіки Німеччина, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то

вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки у цій другій Державі, якщо цей резидент є фактичним власником роялті.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 процентів валової суми роялті у межах значення пункту 4 підпункту а) цієї статті.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки в другій Договірній Державі, якщо цей резидент є фактичним власником роялті, та якщо роялті є виплатами в межах значення пункту 4 підпункту b) цієї статті.

4. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування

а) за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори або твори мистецтва, включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення; і

б) за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на наукову працю, патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

5. Положення пунктів з 1 по 3 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14, залежно від обставин.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, Земля - у випадку Федеративної Республіки Німеччина, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує, з будь-яких причин, суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужуванні нерухомого майна, яке міститься у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або

б) паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище,

можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі,

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, де розташований фактичний керівний орган підприємства.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах з 1 по 4, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доходи, що одержуються резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковуються в другій Договірній Державі, тільки, якщо він володіє там доступною йому постійною базою з метою проведення цієї діяльності. У такому випадку доходи можуть оподатковуватись, але тільки стосовно доходів, що приписуються до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються в другій Договірній Державі, якщо тільки робота за наймом здійснюється там.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом відповідного календарного року, і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави, і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується підприємством в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, де розташований фактичний керівний орган цього підприємства.

Стаття 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 7, 14 і 15, доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.

3. Однак такий доход не підлягає оподаткуванню в Державі, згаданій у пункті 1, якщо згадана діяльність здійснюється під час візиту в цю Державу резидентом другої Договірної Держави, і якщо такий візит фінансується прямо або непрямо цією другою Державою, Землею - у випадку Федеративної Республіки Німеччина, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади, або організацією, яка розглядається в цій другій Державі як благодійна.

Стаття 18

Пенсії

1. Пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою за наймом резиденту Договірної Держави і аннуїтет, що сплачується такому резиденту, будуть оподатковуватись у тій Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін "аннуїтет" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установлений час під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

3. Пенсії та інші поточні або непоточні платежі, здійснювані однією з Договірних Держав або політико-адміністративним підрозділом цієї Держави як відшкодування за пошкодження, одержані внаслідок бойових дій або політичних переслідувань, або військової чи цивільної служби, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19

Державна служба

1. Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою, Землею - у випадку Федеративної Республіки Німеччина, її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, Землі, політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі. Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(a) є національною особою цієї Держави; або

(b) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. Положення статей 15, 16, 17 і 18 будуть застосовуватися до винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою, Землею - у випадку Федеративної Республіки Німеччина, або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади.

3. Пункт 1 також застосовується до виплат, які проводяться інститутом Гьоте Федеративної Республіки Німеччина або від його імені. Якщо ці виплати не оподатковуються у Федеративній Республіці Німеччина, то застосовується стаття 15.

Стаття 20

Викладачі, студенти і стажувальники

1. Фізична особа, яка відвідує Договірну Державу на запрошення цієї Держави або університету, коледжу, школи, музею або іншої установи культури цієї Держави або в рамках офіційної програми культурного обміну протягом періоду, що не перевищує двох років, виключно з метою викладання, читання лекцій або проведення досліджень у такій установі, і яка є чи була безпосередньо перед цим відвідуванням резидентом другої Договірної Держави, звільняється в першій згаданій Державі від податку на її винагороду за таку діяльність за умови, що таку винагороду вона одержує із джерел, що знаходяться за межами цієї Держави.

2. Фізична особа, що перебуває Договірній Державі виключно

- a) як студент університету, коледжу або школи в цій Договірній Державі,
 - b) як стажувальник (включаючи у випадку Федеративної Республіки Німеччині "волонтера" або "практиканта"),
 - c) як одержувач стипендії, допомоги або винагороди переважно з метою навчання або дослідження від релігійної, благодійної, наукової чи освітньої організації, або
 - d) як член програми технічного співробітництва, в якій бере участь Уряд цієї Договірної Держави,
- і яка є або була безпосередньо перед відвідуванням цієї Держави резидентом другої Договірної Держави, звільняється від оподаткування в першій згаданій Державі стосовно грошових переказів із-за кордону з метою її утримання, одержання освіти або стажування.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.
2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

Стаття 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і міститься в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в тій Договірній Державі, де розташований фактичний керівний орган підприємства.
4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Податок у випадку резидента України визначається таким чином:

З урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення від подвійного оподаткування доходу, що виникає на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту, на німецький податок, сплачуваний за законодавством Федеративної Республіки Німеччина, та відповідно до цієї Угоди прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню, із джерел в Федеративній Республіці Німеччина, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок.

Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у Федеративній Республіці Німеччина, залежно від обставин.

2. Податок у випадку резидента Федеративної Республіки Німеччина визначається таким чином:

а) Доти, до поки буде робитись знижка у вигляді закордонного податкового кредиту згідно з підпунктом б), від німецького податку звільняється будь-який вид доходу, що виникає в Україні, і будь-який вид майна, розміщений в Україні, який, згідно з цією Угодою, може оподатковуватись в Україні. Федеративна Республіка Німеччина, однак, зберігає право брати до уваги визначення своєї ставки оподаткування видів доходу і майна, звільненого таким чином.

У випадку дивідендів застосовується звільнення тільки таких дивідендів, які виплачуються компанією (не включаючи товариства), яка є резидентом Федеративної Республіки Німеччина компанією, яка є резидентом України, принаймні 10 процентів капіталу якої прямо володіє німецька компанія.

Звільняється від податків на майно будь-яке тримання акцій, дивіденди від яких звільнені або, якщо виплачуються, були б звільнені, як згадано у попередньому реченні.

б) Згідно з положеннями німецького податкового законодавства, що стосуються кредиту на іноземний податок, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти німецького податку на доход, корпоративного податку і податку на майно, що сплачується стосовно таких видів доходу, які виникають в Україні, і видів майна, розміщеного тут, український податок, що сплачується згідно із законодавством України і згідно з цією Угодою на:

aa) доход у вигляді дивідендів, не пов'язані з підпунктом а);

bb) проценти;

cc) роялті;

dd) гонорари директорів;

ee) доход працівників мистецтва і спортсменів;

с) Положення підпункту а) не застосовуються до прибутку і до майна, яке представлене рухомим та нерухомим майном, що складає частину комерційного майна постійного представництва, і до доходів від відчуження такого майна; до дивідендів, що сплачуються компанією, і до тримання акцій в компанії; за умови, що даний резидент Федеративної Республіки Німеччина не наведе

підтвердження того, що загальна сума надходжень постійного представництва або компанії одержана виключно або майже виключно від діяльності в рамках значення розділу 8, пункту 1, підпунктів 1-6 або від участі в рамках значення розділу 8, пункту 2 німецького законодавства про зовнішні податкові відносини (Aussensteuergesetz).

У такому випадку на податок, що сплачується в рамках законодавства України і згідно з цією Угодою на вищезгадані види доходу і майна, буде робитись знижка, з урахуванням положень німецького податкового законодавства, яке стосується кредиту на іноземний податок, у вигляді кредиту проти німецького прибуткового або корпоративного податку, що сплачується на такі види доходу або проти німецького податку на майно, що сплачується на такі види майна.

Стаття 24 **Недискримінація**

1. Національні особи однієї Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи даної Держави піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі. Це положення не повинно мати тлумачення як зобов'язання однієї Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, вирахування і знижки для податкових цілей, які вона надає своїм особистим резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 7 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства однієї Договірної Держави, активи яких повністю або частково, прямо чи посередньо належать або контролюються одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Незважаючи на положення статті 2, положення цієї статті застосовуються до податків будь-якого роду і виду.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування невідповідно до положень цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Держави, національною особою якої вона є. Заяву необхідно подати протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування невідповідно до положень цієї Угоди.
2. Якщо компетентний орган вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі забезпечити задовільного рішення, то він намагатиметься вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.
3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть позбавитись за взаємною згодою будь-яких труднощів або сумнівів, що виникають при тлумаченні або застосуванні Угоди. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, що не передбачені Угодою.
4. Якщо оподаткування доходу в Договірній Державі здійснюється через утримання податку у джерела, і якщо це оподаткування обмежено положеннями цієї Угоди, тоді застосування зниження цього податку або звільнення від нього повинно бути визначено внутрішнім законодавством цієї Держави згідно з процедурами, що передбачені для цього компетентними органами двох Договірних Держав.
5. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів цієї статті.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна таким же чином, як і інформація, одержана за національним законодавством цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), зайнятим оцінкою або зборам, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або вирішенням оскаржень і апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи використовують цю інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати цю інформацію на публічних судових засіданнях або в судових рішеннях.
2. У жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:
 - a) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законодавства і адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;
 - b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б громадському порядку.

Стаття 27

Дипломатичні та консульські привілеї

1. Ніщо в цій Угоді не зачіпає податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних місій, консульських постів або міжнародних організацій за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

2. Незважаючи на положення статті 4, фізична особа, яка є членом дипломатичної місії або консульського поста Договірної Держави, що розташований в другій Договірній Державі або в третій Державі, вважається для цілей цієї Угоди резидентом Держави, яка посилає, якщо:

а) згідно з міжнародним правом, вона не підлягає оподаткуванню в Державі, яка одержує, стосовно доходу із джерел за межами цієї Держави, і

б) вона відповідає в Державі, яка посилає, за ті ж самі зобов'язання стосовно податків на її сукупним доход також, як і резиденти цієї Держави.

Стаття 28

Набуття чинності

1. Ця Угода буде ратифікована і обмін ратифікаційними грамотами відбудеться в м.Києві у найкоротші терміни.

2. Ця Угода набуває чинності через один місяць з дня обміну ратифікаційними грамотами і буде мати дію в обох Договірних Державах:

а) у випадку податків, утриманих у джерела стосовно сум, що виплачені на або після першого січня календарного року, наступного за роком набуття Угодою чинності;

б) у випадку інших податків стосовно податків, що стягуються під час періодів, що починаються на або після першого січня календарного року, наступного за роком набуття Угодою чинності.

3. Угода між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Федеративною Республікою Німеччина про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна, яку підписано в Бонні 24 листопада 1981 р., припиняє чинність стосовно тих податків, до яких застосовується теперішня Угода згідно з положеннями пункту 2.

Стаття 29

Припинення чинності

Ця Угода залишається чинною невизначений час, але будь-яка із Договірних Держав може до або тридцятого червня будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня набуття нею чинності, передати другій Договірній Державі по дипломатичних каналах письмове повідомлення про припинення чинності, і в такому разі чинність Угоди буде припинено в обох Договірних Державах:

а) у випадку податків, утриманих у джерела стосовно сум, що виплачені на або після першого січня календарного року, наступного за роком надання повідомлення про припинення чинності;

b) у випадку інших податків стосовно податків, що стягуються під час періодів, що починаються на або після першого січня календарного року, наступного за роком надання повідомлення про припинення чинності.

Вчинено в м. Бонні, 3 липня 1995 року в двох примірниках, кожний українською, німецькою та англійською мовами, всі тексти є однаково аутентичними. У випадку різного тлумачення перевагу має англійський текст.

* Ратифіковано Законом України від 22 листопада 1995 року № 449/95-ВР.

За Україну

(підпис)

За Федеративну Республіку

Німеччина

(підпис)

ПРОТОКОЛ

Україна і Федеративна Республіка Німеччина домовились при підписанні в м. Бонні 3 липня 1995 року.

Угоди між двома Державами про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і майно за такими положеннями, які є складовою частиною згаданої Угоди.

1. До статті 7

а) Якщо підприємство Договірної Держави продає товари чи вироби або здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через постійне представництво, що розташоване в ній, то прибуток цього постійного представництва не повинен визначатись на підставі загальної суми, одержаної підприємством, а тільки на підставі винагороди, яка відноситься до фактичної діяльності постійного представництва за такий продаж або комерційну діяльність.

б) У випадку контрактів, зокрема, по дослідженнях, поставці, установці або спорудженню промислового, комерційного або наукового обладнання або приміщень, або по громадській роботі, якщо підприємство має постійне представництво в другій Договірній Державі, то прибуток такого постійного представництва не повинен визначатись на підставі загальної суми контракту, а тільки на підставі тієї частини контракту, яка дійсно виконується постійним представництвом у тій Договірній Державі, де воно розташоване. Прибуток, що одержується від поставки товарів цьому постійному представництву, або прибуток, що відноситься до тієї частини контракту, яка виконується в Договірній Державі, де розташований головний офіс підприємства, підлягає оподаткуванню тільки в цій Державі.

с) Платежі, що одержуються як винагорода за технічні послуги, включаючи вивчення або дослідження наукового, геологічного або технічного характеру, або за проектні контракти, включаючи плани, що відносяться до них, або за консультативні послуги або послуги по керівництву, повинні розглядатися як платежі, до яких застосовуються положення статті 7 або статті 14 Угоди.

2. До статей 10 і 11

Незважаючи на положення цих статей, дивіденди і проценти можуть оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави,

а) якщо їх отримують за права або боргові зобов'язання, що дають право на участь у прибутку (включаючи доход, отримуваний негласним компаньйоном від такої його участі, від "partiarisches Darlehen" і від "Gewinnobligationen" у межах значення податкового законодавства Федеративної Республіки Німеччина) і

б) за умови, що вони віднімаються при визначенні прибутку боржника із такого доходу.

3. До статті 23

а) Якщо компанія, що є резидентом Федеративної Республіки Німеччина, розподіляє доход, отримуваний із джерела в Україні, то пункт 2 статті 23 не забороняє компенсуюче обкладання корпоративним податком такого розподілу згідно з положеннями німецького податкового законодавства.

б) Федеративна Республіка Німеччина уникає подвійного оподаткування методом податкового кредиту, як це передбачено пунктом б) статті 23, а не звільненням від оподаткування згідно з пунктом а) статті 23,

(аа) Якщо у Договірній Державі дохід підпадає під різні положення Угоди або стосується різних осіб, (інших ніж у статті 9 (Асоційовані підприємства)), і цей конфлікт не може бути вирішений процедурами, які встановлені статтею 25 і

(і) якщо результатом такого підпадання або відношення було б подвійне оподаткування відповідного доходу; або

(іі) якщо в результаті такого підпадання або відношення такий дохід залишався б неоподаткованим або підлягав би тільки невідповідному заниженому оподаткуванню в Україні і залишався б (якщо б не застосування цього пункту) звільненим від оподаткування у Федеративній Республіці Німеччина; або

bb) якщо Федеративна Республіка Німеччина після належних консультацій і в зв'язку з обмеженнями її внутрішнього законодавства повідомить Україну по дипломатичних каналах про інші види доходу, до яких вона збирається застосовувати цей пункт в порядку попередження звільнення доходу від оподаткування в обох Договірних Державах або застосування інших заходів з неправильним застосуванням цієї Угоди.

У випадку повідомлення, відповідно до підпункту (bb), Україна може, згідно з повідомленням по дипломатичних каналах, охарактеризувати такий дохід, відповідно до Угоди разом з характеристикою цього доходу Федеративною Республікою Німеччина. Повідомлення, виконане згідно з цим пунктом, вступає у чинність тільки в перший день календарного року, наступного за роком його передачі, і якщо будь-які юридичні передумови в межах внутрішнього законодавства Держави, яка повідомляє, по вступу її у чинність будуть виконані.

4. До статті 26

Зрозуміло, що якщо здійснюється обмін особистою інформацією в межах дії цієї Угоди, то застосовуються додаткові положення згідно з внутрішнім законодавством:

а) Договірна Держава, яка отримала інформацію, може використати таку інформацію тільки для поставленої мети і повинна виконати умови, визначені Договірною Державою, яка надала інформацію.

б) Договірна Держава, яка отримує інформацію, повинна, за вимогою, інформувати Договірну Державу, яка надає інформацію, про використання наданої інформації і досягнуті результати.

с) Особиста інформація може бути надана тільки компетентним органам. Будь-яке подальше надання інформації іншим установам може бути здійснено тільки з попередньої згоди Договірної Держави, яка надає інформацію.

д) Договірна Держава, яка надає інформацію, зобов'язана впевнитися у точності інформації, яка надається, і у тому, що вона необхідна і відповідає тій меті, для якої вона надається. Будь-яка заборона щодо надання інформації згідно з застосуванням внутрішнього законодавства повинна виконуватись. У разі надання неточної інформації або інформації, яка не повинна була надана, Договірна Держава, яка отримує інформацію, має бути повідомлена про це без зволікань. Ця Держава повинна виправити або знищити згадану інформацію.

е) При запиті дана особа має бути повідомлена про інформацію, яка її стосується, і про використання в подальшому цієї інформації. Зобов'язання надавати цю інформацію не існують, якщо виявиться, що суспільні інтереси у ненаданні інформації перевищують інтереси цієї особи в її отриманні. У всіх інших випадках право даної особи бути інформованою стосовно інформації, яка її торкається, регулюється внутрішнім законодавством Договірної Держави, на суверенній території якої здійснюється запит інформації.

ф) Договірна Держава, яка одержує інформацію, повинна нести відповідальність згідно із своїм внутрішнім законодавством стосовно будь-якої особи, яка незаконно постраждала в результаті надання в межах обміну інформації відповідно до цієї Угоди. Стосовно особи, яка постраждала, Договірна Держава, яка одержувала інформацію, не може висувати звинувачення з приводу того, що причина, з якої постраждала ця особа, була викликана Договірною Державою, що надавала інформацію.

г) Якщо крайні терміни для знищення інформації визначено чинним законодавством Договірної Держави, що надає інформацію, то ця Держава повинна встановити такі крайні терміни на надану інформацію. Незалежно від таких крайніх термінів особиста інформація, що надається, повинна бути знищена відразу, як тільки вона стає непотрібною для тієї цілі, для якої вона надавалась.

h) Договірні Держави, які гадають і отримують інформацію, повинні вести офіційний запис про надання і отримання особистої інформації.

і) Договірні Держави, які надають і отримують інформацію, повинні здійснювати ефективні заходи щодо захисту особистої інформації від недозволеного доступу, недозволеної зміни і недозволеного її розкриття.